

Л. СЕСТРОВ
КАЦАНЕТО НЕ СЕ СЪСТОЯ

Превод от руски: [Неизвестен], 1965

chitanka.info

— Горивото се свършва — каза бавно командирът на звездолета „Омега“, разгъвайки пред щурмана картата на галактиката. — Трябва да попълним запаса от тритий. Да изберем планета, удобна за кацане.

Две глави се склониха над картата. Коя да изберат? Звездолетът летеше покрай неизследвана галактика, където не бе идвал още нито един земен кораб. Налагаше се да решават наслука. Пресмятайки разстоянието до най-близките звезди, се спряха на голяма, бяла, обкръжена с пет планети. Между последните привличаше четвъртата: със синкавата си атмосфера и белите петна на облаците тя напомняше далечната Земя...

В изчислителния център щурманът пресметна много и различни варианти за кацане, избра най-икономичния и го зададе на електронния пилот.

— Но ще имаме големи претоварвания — предупреди той командира.

— Ще потърпим.

Звездолетът взе курс към набеязаната планета. Отпуснал се в креслото, щурманът разглеждаше екрана на главния телескоп. Електронният пилот водеше кораба. На пулта припламна табло с надпис „Магнитна защита“. Нямаше още случай земна експедиция да се е сблъсквала с антизвезди, а някои астрофизици въобще отричаха възможността за съществуване на антисветове. Но електронният пилот се грижеше за безопасността, вземаше мерки срещу възможна аниhilация.

Особени причини за безпокойство нямаше, но все пак щурманът чувствуваше тревога: някак си не му харесваше бялата звезда, твърде често се налагаше да коригира траекторията на полета. Припламна нов надпис: „Спирачни двигатели“. Ракетата трепна. Щурманът облекчено въздъхна: „Значи разчетите са правилни, ние сме навлезли в зоната на притеглянето на планетата и сега по спирала ще започнем да се приближаваме към нея.“ Вибрацията на кораба се предаваше на всяка клетка на тялото. Изтекоха вече седемдесет часа, а планетата се приближаваше съвсем бавно. През последните два часа звездолетът не можа да измине и половината от набеязаното разстояние. Зад гърба си имаха доста нелеки експедиции, но такова нещо още не беше им се случвало.

Ето, вече е предадена заповедта на командира да се използва резервният запас от гориво. Напрежението расте. Стрелката на указателя за претоварванията се приближава до червената черта. Гърдите сякаш са притиснати от тежка скала. Ударите на сърцето звънко отекват в черепа. Щурманът с усилие обърна глава и изтръпна: изображението на планетата върху екрана се беше намалило.

Какво е това — халюцинация от претоварванията? Не!

В командирската кабина цари полумрак. Но когато щурманът се свърза с нея по видеоканала и показа листа с току-що начертаната траектория, стори му се, че командирът пребледня. Стръмната крива на обичайната парабола беше огъната не към планетата, а в противоположна посока: планетата не притегляше звездолета, а го отблъскваше.

— Какво може да означава това? — запита командирът.

— Не зная. Уредите на кораба мълчат. Във всеки случай това не е нито излъчване, нито електромагнитни сили.

Настъпи мълчание. И двамата разбираха: никакви надежди за кацане. „Омега“ почти загуби скорост. За да се засили нейното огромно тяло и да пробие отблъскващото поле на планетата, не ще стигне горивото.

— В края на краищата ние няма какво да губим — каза щурманът.

— Да се насочим за сближаване с планетата — разбрал мисълта му се съгласи командирът.

Ракетата се втурна. Сега двигателите не задържаха, а ускоряваха звездолета. Той се врязваше в защитното поле на планетата, километър след километър се приближаваше към нейната повърхност. Щурманът напрегнато се вглеждаше в екрана. Сега планетата го изпълваше почти наполовина.

„Що за сила е това? — мислеше щурманът. — Обикновена гравитация, само че обърната наопаки? Но защо мълчат уредите? — Погледът му се плъзна по пулта и се спря на надписа «Магнитна защита». — А ако?...“ Обръщайки се заедно с креслото, направи няколко превключвания. Надписът изгасна. Щурманът внимателно се вглеждаше в уредите. Нищо. Но ето че стрелката на дозиметъра трепна, застана на двадесетото деление и бавно запълзя по-нататък. В стените на кораба се зараждаше силно излъчване.

Без да откъсва очи от уреда, щурманът броеше секундите. Късо завиване на сирената: температурата на външните стени беше надхвърлила допустимата граница, обшивката на кораба бързо се нажежаваше.

Заставяйки се с усилие на волята да не бърза, щурманът завъртя превключвателя. Надписът отново светна. Обезсилен, няколко минути лежа неподвижно, после ръката му се протегна към превключвателя за свързка.

— Значи, вие смятате... — командирът цял се наклони напред.

— Това е антивещество.

— А полето, обкръжаващо планетата...

— Обикновена гравитация, но с обратен знак.

— Но ако в този свят силите на притегляне са заменени със сили на отблъскване, как планетата се задържа на орбитата си? Би трябвало тя да се притегля от нейното слънце.

— Та тя се притегля. Слънцето и планетата се състоят от една, еднаква материя, а ние за тях сме антиматерия. Едва ли между световите и антисветовите действуват същите тези физически закони, които са в сила вътре в световите. Може би природата е създала тези сили на отблъскване, за да не могат световите и антисветовите да се сблъскат?

— Но съществуването на антигравитация ще преобърне цялата теория, това противоречи на целия опит на физиката.

— А се потвърждава от нашия опит, последният опит.

Командирът натисна бутона с надпис „Свързочна кабина“.

— Останалото гориво да се подаде на лъчевите генератори. Пригответе се за предаване, имаме извънредно важно съобщение за Земята. От вас лично нещо да се предаде ли? — обърна се той към щурмана.

— Не, нищо. Твърде дълго ще пътува това съобщение...

Вибрирането на кораба спря. Вместо претоварванията се появи усещане на възхитителна лекота. Щурманът се изтегна в креслото и се усмихна.

Със спрени двигатели и празни резервоари звездолетът се носеше все по-далече от синкавата планета, приличаща на далечната Земя.

Публикувано в списание „Авиация и космонавтика“, брой 3/1965

г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.